

страна ще глѣда любезнѣиѣ Си Сыны, предаденъ отъ Него на смърть; а отъ другѣ страна твоиты грѣхове, които сѣ Го принѣдили да го предаде на смърть: то надѣвашь ли сѣ да ти покаже Той нѣкаквѣ милость? Неблагодарне! (ще ти каже Той), ето животътъ на Сына Ми е былъ по-многоцѣненъ отъ всички-ты животы не само челоуѣчески, нѣ оцѣ и Ангелскы: Язъ го предадохъ на смърть. Крѣвь-та на Момъ Сыны е была най-сѣпнѣ маргаръ райскый: Язъ ѣж пролѣхъ всичкиѣ на земапта. Любовь-та камъ Сына Ми е была по-горѣща отъ всичкиѣ пламъци, които горѣтъ въ срдцата Серафимскы: Язъ сѣ отрѣкохъ отъ неѣ. Язъ нѣмамъ другѣ, толкоу многоцѣннѣ, толкоу сѣпнѣ вещь, колкото Момъ Сыны: Нѣ Го заклохъ за жертва. И не стига ли това за да познаешь, колко Ми е омразенъ грѣхътъ? а ты ще ли сѣ гавлавашь предъ Мене сѣ грѣхътъ? ты Ма накара да умъртъу Сына Си за твоиты грѣхове: сега Ма кара Сыны Ми да тѣ сѣди за неговѣтъ смърть. Крѣвь-та мѣ, раныты мѣ, мѣката мѣ выкатъ да ти отвѣрнѣ. Язъ сѣмъ сѣдиѣ, и Отецъ. Като сѣдиѣ, тѣ сѣди сѣ правдата Си: като Отецъ тѣ осѣждавамъ сѣ смърть-тѣ на Момъ Сыны. Грѣшниче! отъ такъвъ ли сѣдиѣ, и отъ такъвъ ли Отецъ сѣ надѣвашь да полдчишь за себе си милость? Нѣма, нѣма окаянне. Разсѣди си, че кога вече Той не пожалилъ самыѣ Свои Сыны: „Своего Сына не пощадѣ,“ (споманѣва Павелъ), то не ще пожали и тебе Своѣ врагъ. Разсѣди си, че правдата Мѣ сѣди твоѣ грѣхъ, а при това и любовь-та Мѣ отърыца за смърть-та на Негова Сыны. И тѣи коува срѣщѣ тебе и правдата Божѣи, и любовь-та Божѣи: и быватъ оны на тебе сѣди, а притова и отмыщеніе. Изброй любовь-тѣ, коато има Той камъ сына си; Тѣ е безбройна. Исчисли омразѣтъ, коато има къмъ грѣха, и коато Го е накарала да предаде на жертва такъвъ любезенъ Сыны; и тѣ е безчисленна. И отъ такава любовь, и такава омраза изброй гнѣва, сѣ какъвъто Той ще тѣ сѣди; и томъ гнѣвъ е безброенъ, защото е безъ всяка милость, самъ гнѣвъ. И такъвъ гнѣвъ кой може да си възобрази? кой може да стѣрпи? Язъ говорѣж за него, и треперѣж; оцѣщамъ, че сѣ гѣби въ мене и силата, и словото: не могъ вече да говорѣж. Дай ми да си отдѣхнѣ нѣколко отъ страха, който обдѣржа момъ дѣхъ. Яхъ дѣше грѣшна! Яхъ бѣдѣщѣи сѣди!